ROYAUME DE BELGIQUE

KONINKRIJK BELGIE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

LE CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre,

saisi par le Ministre des Affaires étrangères et du Commerce extérieur

le 23 novembre 1946 d'une demande d'avis sur un projet de loi portant approbation de la convention générale entre la Belgique et la France sur la sécurité sociale, l'accord complémentaire concernant le régime de sécurité sociale applicable aux travailleurs frontaliers et saisonniers, l'accord complémentaire concernant le régime de sécurité sociale applicable aux travailleurs des mines et établissements assimilés, le protocole relatif à l'allocation aux vieux travailleurs salariés et à l'allocation aux vieux, et le protocole relatif aux allocations en cas de chômage, signés à Bruxelles, le 17 janvier 1946 et avenants, signés à Paris, le 9 août 1946,

a donné en sa séance du 17 décembre 1946 l'avis suivant:

Le projet de loi n'appelle pas d'observations.

DE RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer,

verzocht door de Minister van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel

op 23 November 1946, hem van advies te dienen over een ontwerp van wet tot goedkeuring van de Algemene overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de sociale zekerheid, van het Aanvullend Akkoord betreffende het regime van sociale zekerheid toepasselijk op de grens- en seizoenarbeiders, van het Aanvullend Akkoord betreffende het regime van sociale zekerheid toepasselijk op de arbeiders in de mijnen en daarmee gelijkgestelde inrichtingen, van het Protokol betreffende de toelage aan de oude loontrekkende arbeiders en de tijdelijke toelage aan de bejaarden en van het Protokol betreffende de toelage bij werkloosheid, ondertekend op 17 [illegible], te Parijs, de 9e Augustus 1946, te Parijs,

heeft ter zitting van 17 December 1946 het volgend advies uitgebracht:

Het ontwerp van wet biedt geen enkele opmerkingen.

WETSONTWERP HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE ALGEMENE OVEREENKOMST TUSSEN BELGIE EN FRANKRIJK BETREFFENDE DE MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID, VAN HET AANVULLEND AKKOORD BETREFFENDE HET REGIME VAN MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID DER GRENS- EN SEIZOENARBEIDERS, VAN HET AANVULLEND AKKOORD BETREFFENDE HET REGIME VAN MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID DER ARBEIDERS IN DE MIJNEN EN IN DE DAARMEE GELIJKGESTELDE INRICHTINGEN, VAN HET PROTOCOL BETREFFENDE DE VERGOEDING AAN DE OUDE LOONARBEIDERS EN DE TIJDELIJKE VERGOEDING AAN DE BEJAARDEN EN VAN HET PROTOCOL BETREFFENDE DE WERKLOZENSTEUN, ONDERTEKEND TE BRUSSEL, DE 17e JANUARI 1948, ALSMEDE VAN DE AANHANGSELS ONDERTEKEND TE PARIJS, DE 9e AUGUSTUS 1948.

KAREL, Prins van België,
Regent van het Koninkrijk,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden,
HEIL !

Op de voordracht van de Eerste Minister, Minister van Buitenlandse Zaken en van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

De Eerste Minister, Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.- De algemene overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de maatschappelijke zekerheid, het aanvullend akkoord betreffende het regime van maatschappelijke zekerheid der grens- en seizoenarbeiders, het aanvullend akkoord betreffende het regime van maatschappelijke zekerheid der arbeiders in de mijnen en in de daarmee gelijkgestelde inrichtingen, het protocol betreffende de vergoeding aan de bejaarden en het protocol betreffende de werklozensteun, ondertekend te Brussel, de 17e Januari 1948, alsmede de aanhangsels ondertekend te Parijs, de 9e Augustus 1948, zullen volledige uitwerking hebben.

Gegeven te

VANWEGE DE REGENT :

De Eerste Minister,

Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

ALGEMENE OVEREENKOMST TUSSEN BELGIE EN FRANKRIJK BETREFFENDE DE MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID ;

AANVULLEND AKKOORD BETREFFENDE HET REGIME VAN MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID DER GRENS- EN SEIZOENARBEIDERS;

AANVULLEND AKKOORD BETREFFENDE HET REGIME VAN MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID DER ARBEIDERS IN DE MIJNEN EN IN DE DAARMEDE GELIJKGESTELDE INRICHTINGEN ;

PROTOCOL BETREFFENDE DE VERGOEDING AAN OUDE LOONARBEIDERS EN DE TIJDELIJKE VERGOEDING AAN BEJAARDEN ;

PROTOCOL BETREFFENDE DE WERKLOZENSTEUN ;

ONDERTEKEND TE BRUSSEL, DE 17e JANUARI 1948.

ALGEMENE OVEREENKOMST TUSSEN BELGIE EN FRANKRIJK BETREFFENDE DE MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID.

Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins Regent van België

en de President van de Franse Republiek,

bezield met het verlangen het voordeel van de wetgeving betreffende de maatschappelijke zekerheid van beide contracterende Staten ten gunste van de personen, op wie deze wetgeving van toepassing is of was, te waarborgen, hebben besloten een overeenkomst te sluiten en hebben te dien einde hun gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins Regent van België: de Heer Leon - Eli TROCLET, Minister van Arbeid en sociale Voorzorg ;

De President van de Franse Republiek : de Heer Daniel MAYER, Minister van Arbeid.

Die, na uitwisseling van hun volmachten welke in goede en behoorlijke vorm erkend werden, omtrent volgende bepalingen zijn overeengekomen

TITEL I - ALGEMENE PRINCIPES.

Artikel I.

Paragraaf I-

De Belgische of Franse loonarbeiders of er mee gelijkgestelden ingevolge de wetgevingen betreffende de maatschappelijke zekerheid die bij artikel 2 van deze overeenkomst vermeld zijn, worden respectievelijk aan de Franse of Belgische wetgeving onderworpen en genieten de voordelen ervan onder dezelfde voorwaarden als de onderhorigen van elk dezer landen.

./.

Paragraaf II

De Belgische en Franse onderhorigen, die bij paragraaf I van dit artikel niet bedoeld worden, zijn respectievelijk onderworpen aan de bij artikel 2 vermelde wetgevingen betreffende de kindertoelagen, welke in Frankrijk of in België van toepassing zijn, en genieten de voordelen ervan onder dezelfde voorwaarden als de onderhorigen van elk dezer landen.

Artikel 2.

Paragraaf I

De wetgevingen betreffende de maatschappelijke zekerheid waarop deze overeenkomst toepasselijk is, zijn :

1°) in België :

a) De wetgeving betreffende de maatschappelijke zekerheid en invaliditeit;
b) De wetgeving betreffende de verzekering der arbeiders en der bedienden tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;
c) De wetgeving betreffende de kindertoelagen ten voordele van de loonarbeiders en de niet-loonarbeiders;
d) De wetgeving betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten;
e) De bijzondere wetgeving betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers en er mee gelijkgestelden;

2°) In Frankrijk :

a) De algemene wetgeving houdende vaststelling van het regime der maatschappelijke zekerheid van toepassing op de verzekerden die geen landbouwberoep uitoefenen, en betreffende de verzekering tegen de risico's van ziekte, invaliditeit, overlijden, ouderdom, en de vergoeding der kosten van moederschap;
b) De wetgeving betreffende de maatschappelijke verzekeringen der loonarbeiders en er mee gelijkgestelden van de landbouwberoepen en betreffende de vergoeding van genoemde kosten en risico's;
c) De wetgeving betreffende de kindertoelagen;
d) De wetgevingen betreffende het voorkomen van, en

e) De bijzondere regimes van maatschappelijke zekerheid, voor zover ze de risico's of vergoedingen betreffen, welke door de wetgevingen, bij de voorgaande alineas vermeld, gedekt worden en inzonderheid het regime betreffende de maatschappelijke zekerheid in de mijnen.

Paragraaf 2

Deze overeenkomst zal eveneens van toepassing zijn op alle wetgevende of reglementaire akten welke de wetgevingen, bij paragraaf 1 van dit artikel vermeld gewijzigd of aangevuld hebben of zullen wijzigen of aanvullen.

Nochtans zal zij slechts van toepassing zijn :

a) op de wetgevende of reglementaire akten betreffende een nieuwe tak van de maatschappelijke zekerheid, indien tussen de contracterende landen daaromtrent een overeenkomst wordt gesloten;

b) op de wetgevende of reglementaire akten waarbij de bestaande regimes tot nieuwe categoriën van gerechtigden uitgebreid worden, indien door de regering van het betrokken land, binnen een periode van drie maanden te rekenen van de officiële bekendmaking van bedoelde akten, geen verzet aan de regering van het ander land wordt betekend.

Artikel 3.

Paragraaf 1

De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden, ingevolge de wetgeving van elk der contracterende landen, die in één van deze landen tewerkgesteld zijn, vallen onder de toepassing van de wetgeving van de plaats waar ze arbeiden.

Paragraaf 2

Op het principe, in paragraaf 1 van dit artikel gehuldigd, worden de volgende uitzonderingen voorzien :

a) De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden die in een ander land dan dit van hun gewone verblijfplaats, te werk

./.

gesteld word en door een onderneming welke in het land van deze verblijfplaats een inrichting heeft waarvan de belanghebbenden normaal afhangen, blijven aan de wetgeving van het land van hun gewone werkplaats onderworpen, voor zover hun tewerkstelling op het grondgebied van het tweede land niet langer dan zes maanden duurt; in geval deze tewerkstelling, wegens onvoorziene oorzaken, de aanvankelijk voorziene duur overschrijdt en langer dan zes maanden duurt, kan de toepassing der wetgeving van het land van de gewone werkplaats, bij uitzondering, mits akkoord van de regering van het land van de toevallige werkplaats, gehandhaafd blijven;

b) Voor de ondernemingen of uitbatingen welke op de gemeenschappelijke grenslijn van de twee landen liggen, is de wetgeving die van toepassing is op de personen die in deze ondernemingen of uitbatingen te werk gesteld zijn, uitsluitend deze van het land waar de onderneming haar zetel heeft;

c) De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden van de openbare vervoerondernemingen van een der contracterende landen welke, hetzij tijdelijk, hetzij voortdurend op lijnen van onderling verkeer of in grensstations in het ander land arbeiden, zijn aan de wetgeving van het land waar de onderneming haar zetel heeft, onderworpen.

d) Wat de andere dan de bij letter c) bedoelde vervoerondernemingen betreft, die zich van het ene tot het andere der contracterende landen uitstrekken, zijn de personen die in de mobile afdelingen (reizend personeel) van deze ondernemingen te werk gesteld zijn, uitsluitend onderworpen aan de wetgeving van het land waar de onderneming haar zetel heeft;

e) De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden van een officiële administratieve dienst (douanen, post,

./.

paspoortencontrole, enz...) die van een der contracterende landen in het andere land worden gedetacheerd, zijn onderworpen aan de wetgeving van het land van waar ze gedetacheerd werden.

Paragraaf 3

De Belgische of Franse onderhorigen andere dan de loonarbeiders of er mee gelijkgestelden, vallen onder de toepassing van de wetgeving betreffende de kindertoelagen welke op de plaats van hun voornaamste beroepsbezigheid van kracht is. Indien ze geen enkele beroepsbezigheid hebben vallen zij onder de toepassing van de wetgeving betreffende de kindertoelagen welke op hun gewone verblijfplaats van kracht is.

Paragraaf 4.

De hoogste administratieve overheden der contracterende Staten mogen in gemeen overleg op de, bij de paragrafen 1 en 3 van dit artikel gestelde regels, uitzonderingen voorzien. Zij mogen tevens overeenkomen dat de uitzonderingen voorzien bij paragraaf 2, in sommige bijzondere gevallen niet zullen toegepast worden.

Artikel 4

De bepalingen van paragraaf 1 van artikel 3 zijn van toepassing op de loonarbeiders of er mee gelijkgestelden, van welke nationaliteit ook, die in Belgische of Franse diplomatieke of consulaire posten of in de persoonlijke dienst van agenten dezer posten, zijn te werk gesteld.

Nochtans :

1) Is artikel 1 niet van toepassing op de diplomatieke of consulaire agenten van beroep waaronder de ambtenaren die tot het kader van de kanselarijen behoren dienen gerekend te worden.

2) Mogen de loonarbeiders of er mee gelijkgestelden die tot de nationaliteit behoren van het land dat door de diplomatieke of consulaire post vertegenwoordigd wordt en die niet definitief in het land waar ze te werk gesteld worden, gevestigd zijn, kiezen tussen de wetgeving van het land van hun werkplaats en deze van hun land van herkomst.

TITEL II - BIJZONDERE BEPALINGEN

Hoofdstuk I - Verzekering tegen ziekte - bij moederschap - bij overlijden.

Artikel 5.

De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden die zich van België naar Frankrijk, of omgekeerd, begeven, genieten evenals hun rechthebbenden die in het land van de nieuwe arbeidsplaats onder hun dak verblijven, de vergoedingen van de verzekering tegen ziekte, van dit land in zover :

1) Zij in dit land een bezoldigde of daarmee gelijkgestelde arbeid verricht hebben;

2) De ziekte na hun aankomst op het grondgebied van het land begonnen is, tenzij de wetgeving welke op hun nieuwe werkplaats op hen van toepassing is, gunstiger voorwaarden voor het ontstaan van de rechten voorziet;

3) Zij aan de vereiste voorwaarden voldoen om deze vergoedingen te genieten volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe werkplaats, of bewijzen dat zij voldoen aan de voorwaarden vereist door de wetgeving van het land dat zij verlaten hebben.

Artikel 6.

De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden, die zich van België naar Frankrijk, of omgekeerd, begeven, genieten evenals hun rechthebbenden die in het land van hun nieuwe werkplaats onder hun dak verblijven, de vergoedingen, volgens de wetgeving van dit land, inzake moederschapsverzekering in zover :

1) Zij in dit land een bezoldigde of daarmee gelijkgestelde arbeid verricht hebben;

2) Zij de vereiste voorwaarden vervullen om, volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe werkplaats, deze vergoeding te genieten, of bewijzen dat zij voldoen aan de voorwaarden vereist door de wetgeving van het land dat zij

./.

verlaten hebben. Hierbij dient rekening gehouden met de periode van immatriculatie in het land dat zij verlaten en met de periode na hun immatriculatie in het land van hun nieuwe werkplaats.

Nochtans vallen de vergoedingen inzake moederschapsverzekering uiteindelijk ten laste van het organisme van het regime waarvan de verzekerde op de vermoedelijke datum van de bevruchting, afhing. Laatst-genoemd organisme betaalt aan het organisme voor maatschappelijke zekerheid van het land van de nieuwe werkplaats, het bedrag der gedane uitgaven terug.

Artikel 7.

De loonarbeiders of er mee gelijkgestelden die zich van het ene naar het ander land begeven zullen recht hebben op de vergoeding voor begrafeniskosten welke door de Belgische wetgeving voorzien zijn of op de vergoedingen bij overlijden, voorzien door de Franse wetgeving, overeenkomstig de wetgeving van het land van de nieuwe werkplaats, in zover :

1) zij in dit land een bezoldigde of daarmee gelijkgestelde arbeid verricht hebben;

2) zij aan de vereiste voorwaarden voldoen om deze vergoedingen, volgens de wetgeving van het land van hun nieuwe werkplaats, te genieten, of bewijzen dat zij voldoen aan de voorwaarden vereist door de wetgeving van het land dat zij verlaten hebben. Hierbij dient rekening gehouden met de periode van hun immatriculatie in het land dat zij verlaten en met de periode na hun immatriculatie in het land van hun nieuwe werkplaats.

Artikel 8.

Paragraaf 1.

De vergoedingen in natura in zake verzekering tegen ziekte welke, volgens de wetgeving van een der beide landen, verschuldigd zijn aan de personen die recht hebben op een invaliditeits- of ouderdomspensioen en die hun verblijfplaats naar het andere land overbrengen, evenals de vergoedingen in natura verschuldigd aan de rechthebbenden van bedoelde perso-

./.

nen die in het land van hun verblijf, onder hun dak leven, worden, overeenkomstig de wetgeving van het land van hun verblijfplaats, uitbetaald :

- in België : door het verzekeringsorganisme dat voor de betaling der vergoedingen in zake verplichte verzekering aangenomen is en door de verzekerde gekozen werd.
- in Frankrijk : door het organisme voor maatschappelijke zekerheid van de verblijfplaats.

Paragraaf 2.

De verzekerden die volgens deze overeenkomst, door samentelling der verzekeringsperioden, een ouderdomspensioen verkregen, hebben recht op de vergoedingen in natura van de verzekering tegen ziekte, indien zij voor het totaal der bedoelde periode de voorwaarden vervullen die door de een of de andere nationale wetgeving worden vereist. De last van deze vergoedingen wordt gedragen door het regime van maatschappelijke zekerheid van het land waarin de verzekerden het grootst aantal der bedoelde verzekeringsperioden volbracht hebben.

Artikel 9.

Het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit gelast zich met de compensatie van de uitgaven gedaan door Belgische verzekeringsorganismen om aan de gerechtigden die hun rechten putten uit een, bij toepassing van de Franse wetgeving, toegekend ouderdoms- of invaliditeitspensioen, al de vergoedingen in natura te betalen welke uit de Belgische wet voortvloeien.

Deze uitgaven worden door toedoen van de Rijkskas voor maatschappelijke zekerheid welke voor rekening van al de Franse organismen voor maatschappelijke zekerheid optreedt, forfaitair aan het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, terug betaald.

./.

Deze forfaitaire terugbetaling wordt om de drie maanden, in gemeen overleg, door de hoogste administratieve overheden der beide landen bepaald, rekening houdend namelijk met de gemiddelde kostprijs, per verzekerde, van de vergoedingen in natura in elk van de beide landen.

Artikel 10.

Indien de gemiddelde kostprijs van een verzekerde in Frankrijk lager is dan de gemiddelde kostprijs van een verzekerde in België, mag het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, door toedoen van de verzekeringsorganismen en ten laste van de in paragraaf 1 van artikel 8 bedoelde gerechtigden, een bijdrage innen waarvan het bedrag bepaald wordt door de Minister, die de maatschappelijke zekerheid onder zijn bevoegdheid heeft.

Artikel 11.

De uitgaven door het Franse organisme voor maatschappelijke zekerheid gedaan om aan de gerechtigden die hun rechten putten uit een, bij toepassing van de Belgische wetgeving, toegekend ouderdoms- of invaliditeitspensioen, al de vergoedingen in natura te betalen welke uit de Franse wet voortvloeien, worden door het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit forfaitair terugbetaald aan de Rijkskas voor maatschappelijke zekerheid welke voor rekening van al de Franse organismen voor maatschappelijke zekerheid optreedt.

Deze forfaitaire terugbetaling wordt, overeenkomstig de bepalingen voorzien in de laatste alinea van hogervermeld artikel 9) vastgesteld.

Artikel 12.

De verrekeningen op grond van de artikelen 9 en 11, zullen, tijdens het eerste kwartaal van het jaar voor al de uitgaven welke ten laste vallen van de organismen van elk land, globaal opgemaakt worden. In afwachting van, en in mindering op de driemaandelijke rekeningen, zullen de organismen van elk land aan deze van het andere land provisionele voorschotten

./.

doen op grond van de forfaitaire terugbetaling die, bij toepassing van de artikelen 9 en 11, voor het vorig kwartaal bepaald werd.

De schuldvorderingen zullen in de munt van het land van het schuldeisend organisme, op de laatste dag van het kwartaal in kwestie opgemaakt worden en vóór het einde van het volgend kwartaal, aan de wisselkoers van de dag der overdracht van de fondsen, betaald worden.

Hoofdstuk II - Verzekering tegen invaliditeit.

Artikel 12.

Paragraaf 1.

Voor de Belgische of Franse loonarbeiders of er mee gelijkgestelden die achtereenvolgens of beurtelings, in de beide contracterende landen, bij een of verschillende regimes van verzekering tegen invaliditeit aangesloten waren, worden de onder deze regimes volbrachte verzekeringsperioden of de perioden welke krachtens deze regimes als verzekeringsperioden erkend zijn, samengeteld op voorwaarde dat ze geen tweemaal aangerekend worden, zowel wat de bepaling van het recht op de vergoedingen in speciën of in natura, als de handhaving of de terugverkrijging van dit recht betreft.

Paragraaf 2.

De vergoedingen in speciën van de verzekering tegen invaliditeit worden uitgekeerd overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving welke op de belanghebbende van toepassing was op het ogenblik van de eerste medische vaststelling van de ziekte of van het ongeval. Ze vallen ten laste van het organisme dat luidens deze wetgeving bevoegd is.

Paragraaf 3.

Indien nochtans de invalide die vroeger aan een regime van verzekering tegen invaliditeit van het ander land onderworpen was, in het begin van het burgerlijk kwartaal tijdens hetwelk de ziekte een aanvang nam, nog geen jaar onderworpen

./.

was aan de wetgeving van het land waar de ziekte werd vastgesteld, ontvangt hij van het bevoegd organisme van het ander land de vergoedingen in speciën die bij de wetgeving van dit land zijn voorzien. Deze bepaling is niet van toepassing indien de invaliditeit door een ongeval veroorzaakt werd.

Artikel 14.

Indien de verzekerde na een schorsing of een afschaffing van het pensioen of van de invaliditeitsvergoeding, zijn recht terugverkrijgt, wordt de uitkering ervan verzekerd door het organisme dat het pensioen of de aanvankelijk toegekende vergoeding verschuldigd was, indien de invaliditeit kan toegeschreven worden aan de ziekte of aan het ongeval dat tot de toekenning van dit pensioen of van die vergoeding aanleiding had gegeven.

Artikel 15.

Het pensioen of de invaliditeitsvergoeding wordt gebeurlijk, onder de voorwaarden voorzien door de wetgeving krachtens dewelke dit pensioen of die vergoeding toegekend werd, in een ouderdomspensioen omgezet. De bepalingen van hierna volgend artikel 18 worden in voorkomend geval toegepast.

Artikel 16.

De hoogste administratieve overheden der contracterende Staten zullen in gemeen overleg de modaliteiten van de medische en administratieve contrôle der invaliden regelen.

Hoofdstuk 3.- Verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en bij overlijden (Pensioenen).

Artikel 17.

Paragraaf 1.

Voor de Belgische of Franse loonarbeiders of er mee geslijkgestelden die achtereenvolgens of beurtelings, in de beide contracterende landen, bij een of verschillende regimes van verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom of bij overlijden (pensioenen) aangesloten waren, worden de onder

./.

deze regimes volbrachte verzekeringsperioden of de perioden welke krachtens bedoelde regimes als verzekeringsperioden erkend zijn, samengeteld, op voorwaarde dat zij geen tweemaal aangerekend worden zowel wat de bepaling van het recht op de vergoeding als de handhaving of de terugverkrijging van dit recht betreft.

Paragraaf 2.

Indien bij de wetgeving van een der contracterende landen sommige voordelen slechts worden toegekend op voorwaarde dat de perioden in een beroep dat aan een bijzonder verzekeringsregime onderworpen is, volbracht zijn, worden, tot het bekomen van het recht op deze voordelen, slechts deze perioden samengeteld welke onder het overeenstemmend speciaal regime of de overeenstemmende speciale regimes van het ander land volbracht werden. Indien in een der beide contracterende landen, voor het beroep, geen speciaal regime bestaat, worden de verzekeringsperioden die in bovenbedoeld beroep, onder een van de in bovenvermelde paragraaf 1 voorziene regimes, werden volbracht, niettemin samengeteld.

Paragraaf 3.

De voordelen, waarop een verzekerde bij elk der betrokken organismen aanspraak mag maken, worden in principe bepaald door het bedrag der voordelen te verminderen waarop hij zou recht hebben indien al de, in bovenvermelde paragraaf bedoelde perioden, onder het overeenkomstig regime waren volbracht. De vermindering van dit bedrag geschiedt naar mate van de duur der perioden onder dit regime volbracht.

Artikel 18.

Wanneer een verzekerde, rekening houdend met het geheel der perioden, bedoeld bij paragraaf 1 van artikel 12, op hetzelfde ogenblik, de voorwaarden, door de wetgeving der beide landen vereist, niet vervult, wordt, volgens elke wetgeving, zijn recht op pensioen vastgesteld naarmate hij deze voorwaarden vervult.

./.

Artikel 19.

Paragraaf 1.

Ieder verzekerde kan, bij het ontstaan van zijn recht op pensioen, afzien van het voordeel der bepalingen welke bij artikel 17 van deze overeenkomst voorzien worden. De voordelen waarop hij luidens elke nationale wetgeving kan aanspraak maken, worden alsdan afzonderlijk door de betrokken organismen vereffend zonder rekening te houden met de in het ander land volbrachte verzekeringsperioden of met de perioden welke daarmede gelijkgesteld worden.

Paragraaf 2.

De verzekerde mag opnieuw kiezen tussen het voordeel van artikel 17 en dit van het huidig artikel, wanneer hij daarbij belang heeft, hetzij ingevolge een wijziging in een van de nationale wetgevingen, hetzij wegens het overbrengen van zijn verblijfplaats van het ene naar het andere land, hetzij, in het bij artikel 16 voorziene geval, wanneer, luidens een der wetgevingen welke op hem van toepassing zijn, een nieuw recht op pensioen ontstaat.

Artikel 20.

Indien de wetgeving van een der contracterende landen de toekenning van sommige voordelen aan verblijfsvoorwaarden onderwerpt, kunnen deze niet toegepast worden op Belgische of Franse onderhorigen zolang zij in een der beide contracterende landen verblijven.

Hoofdstuk 4.- Kindertoelagen.

Artikel 21.

Indien de nationale wetgeving het recht op kindertoelagen aan het volbrengen van perioden van arbeid, van beroepsbezigheid, of van daarmede gelijkgestelde perioden onderwerpt, wordt rekening gehouden met de perioden welke zowel in het ene als in het andere land volbracht werden.

./.

Hoofdstuk 5.- Arbeidsongevallen en beroepsziekten.

Artikel 22.

De bepalingen van de wetgeving van de andere partij betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten die de rechten der vreemdelingen beperken of vervallenverklaringen wegens hun verblijfplaats voorzien, kunnen niet tegen de onderhorigen van een der contracterende partijen ingeroepen worden.

Artikel 23.

De verhogingen of bijkomende vergoedingen welke als aanvullende renten voor arbeidsongevallen, krachtens de wetgeving van de twee contracterende landen, verleend worden, blijven toegekend aan de personen, bedoeld bij artikel 21, die hun verblijfplaats van het ene naar het andere land overbrengen.

Te dien einde zal de behoeftetoestand waarin de gerechtigden zich moeten bevinden om krachtens de Belgische wetgeving sommige voordelen te genieten, in Frankrijk door de Franse administratieve overheden vastgesteld worden.

TITEL III - ALGEMENE EN ONDERSCHEIDENE BEPALINGEN.

Hoofdstuk I.- Administratief hulpbetoon.

Artikel 24.

De overheden alsmede de organismen voor maatschappelijke zekerheid van de twee contracterende landen zullen onderling hun goede diensten verlenen alsof het de toepassing van hun eigen regimes voor maatschappelijke zekerheid betrof.

Artikel 25.

Paragraaf 1.

De vrijstelling van het registratie-, griffie- en zegelrecht en van de consulaire taksen die bij het indienen van stukken bij de administraties of organismen voor maatschappelijke zekerheid door een der contracterende landen voorzien zijn, wordt uitgebreid tot de overeenkomstige stukken welke voor de toepassing van deze overeenkomst bij de administraties of organismen voor maatschappelijke zekerheid van het andere land moeten ingediend worden.

Paragraaf 2.

Alle akten, bescheiden of gelijk welke stukken die voor de uitvoering van deze overeenkomst dienen voorgelegd, worden van het visum voor echtverklaring van de diplomatieke en consulaire overheden vrijgesteld.

Artikel 26.

De mededelingen welke, bij toepassing van deze overeenkomst, door de gerechtigden, aan de bevoegde organismen, overheden en rechtsmachten van een der contracterende landen overgemaakt worden, zullen in een der officiële landstalen van het ene of het andere land opgesteld worden.

Artikel 27.

De beroepen welke binnen een vastgestelde termijn bij een bevoegde overheid of bevoegd organisme van een der contracterende landen zouden dienen aangetekend, worden als

ontvankelijk beschouwd, indien zij binnen dezelfde termijn bij een overheid of overeenstemmend organisme van het andere land aangetekend worden.

In dit geval zal deze laatste overheid of dit laatste organisme onverwijld de beroepen aan het bevoegd organisme moeten overmaken.

Artikel 28.

Paragraaf 1.

De administratieve overheden bij de contracterende Staten zullen rechtstreeks de detailmaatregelen vaststellen tot uitvoering van deze overeenkomst of van de aanvullende akkoorden welke zij voorziet, in zover deze maatregelen een gemeen overleg vergen.

Dezelfde administratieve overheden zullen elkaar te gepasten tijde, de wijzigingen mededelen in de wetgeving of reglementering van hun land betreffende de regimes vermeld bij artikel 2.

Paragraaf 2.

De bevoegde overheden of diensten van elk der contracterende landen zullen elkaar de andere bepalingen mededelen welke tot de uitvoering van deze overeenkomst in hun eigen land zullen getroffen worden.

Artikel 29.

De Ministers die, ieder voor wat hem betreft, de onder artikel 2 aangehaalde regimes onder hun bevoegdheid hebben, worden in ieder der contracterende landen, in de zin van deze overeenkomst, als de hoogste administratieve overheden beschouwd.

Hoofdstuk 2.- Onderscheidene bepalingen.

Artikel 30.

De organismen die krachtens deze overeenkomst sociale vergoedingen verschuldigd zijn, zullen deze op geldige wijze in de munt van hun land kunnen uitbetalen.

./.

Ingeval er in het ene of het andere der contracterende landen schikkingen zouden getroffen worden ten einde de deviezenhandel aan beperkingen te onderwerpen, zouden er onmiddellijk na overleg tussen beide Regeringen maatregelen genomen worden om, volgens de bepalingen van deze overeenkomst, de overdracht van de onderling verschuldigde sommen te verzekeren.

Artikel 31;

In zake de voorwaarden van deelneming der verzekerden aan de verzekeringen waartoe de werking der maatschappelijke zekerheid aanleiding geeft, wordt geen uitzondering gemaakt op de bepalingen voorzien door de regimes die vermeld worden bij artikel 2.

Artikel 32.

De formaliteiten, welke bij de wettelijke of reglementaire bepalingen van een der contracterende Staten, voor de buitenlandse dienst der vergoedingen door deze organismen voor maatschappelijke zekerheid, zouden kunnen voorzien worden, zullen, onder dezelfde voorwaarden, als op de landgenoten, van toepassing zijn op de personen die krachtens de overeenkomst deze vergoedingen genieten.

Artikel 33.

De verdere bepalingen welke de toepassing van deze overeenkomst verëist in de verscheidene taaken van maatschappelijke zekerheid die bergepen zijn onder de regimes bij artikel 2 vermeld, zullen het voorwerp uitmaken van een of meer aanvullende akkoorden. Deze akkoorden kunnen, hetzij geheel het grondgebied van de contracterende landen, hetzij slechts een gedeelte ervan betreffen.

Aanvullende akkoorden, door de principes van deze overeenkomst ingegeven, zullen namelijk de toestand van de mijnwerkers regelen en de bepalingen vaststellen welke op de grens- en seizoenarbeiders van toepassing zijn.

./.

Artikel 34.

Paragraaf 1.

Al de bepalingen betreffende de toepassing van deze overeenkomst zullen, in gemeen overleg tussen de hoogste administratieve overheden van de contracterende Staten geregeld worden.

Paragraaf 2.

Indien er op die wijze geen oplossing zou kunnen bereikt worden, zal het geschil volgens een scheidsrechterlijke procedure welke in gemeen overleg door de Regeringen wordt vastgesteld, dienen beslecht te worden. Het scheidsrechterlijk orgaan zal het geschil volgens de grondprincipes en naar de geest van deze overeenkomst moeten oplossen.

Artikel 35.

Paragraaf 1.

Zodra zulks mogelijk is, zal deze overeenkomst bekrachtigd, en zullen de bekrachtigingsoorkonden te Parijs uitgewisseld worden.

Paragraaf 2.

Zij zal binnen de eerste maand na die van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden, in werking treden.

Paragraaf 3.

De datum van de inwerkingtreding der onder artikel 33 bedoelde aanvullende akkoorden, zal bij voornoemde akkoorden voorzien worden.

Paragraaf 4.

De uitbetaling der vergoedingen die krachtens de, in een der contracterende landen, vigerende bepalingen, wegens het verblijf der belanghebbenden in het buitenland, geschorst wordt, zal geschieden vanaf de eerste dag van de maand na deze waarin de overeenkomst in werking treedt. De vergoedingen welke om dezelfde reden niet aan de belanghebbenden konden uitbetaald worden, zullen vanaf dezelfde datum vereffend en uitbetaald worden.

./.

Deze paragraaf zal slechts van toepassing zijn indien de aanvragen binnen een termijn van een jaar, na de datum van de inwerkingtreding van deze overeenkomst, ingediend worden.

Paragraaf 5.

De bij artikel 33 bedoelde aanvullende akkoorden zullen de voorwaarden en formaliteiten vaststellen volgens dewelke de vroeger vereffende rechten zowel als de, bij toepassing van vorige paragraaf, terug ingevoerde of vereffende rechten, zullen herzien worden ten einde de vereffning ervan met de bepalingen van deze overeenkomst of van voornoemde akkoorden in overeenstemming te brengen. Indien de vroeger vereffende rechten in kapitaal werden uitbetaald is er geen herziening vereist.

Artikel 36.

Paragraaf 1.

Deze overeenkomst wordt voor een termijn van een jaar gesloten. Behoudens opzegging welke drie maanden vóór het verval van de termijn dient betekend, zal zij van jaar tot jaar stilzwijgend hernieuwd worden.

Paragraaf 2.

Niettegenstaande beperkende bepalingen welke door de betrokken regimes, voor de gevallen van verblijf van een verzekerde in het buitenland, zouden voorzien worden, zullen, in geval van opzegging, de bepalingen van deze overeenkomst en van de bij artikel 23 bedoelde akkoorden, op de verworven rechten van toepassing blijven.

Paragraaf 3.

Wat de nog niet ten volle verworven rechten betreft, welke betrekking hebben op verzekeringsperioden die volbracht werden vóór de datum waarop de overeenkomst zal ophouden van kracht te zijn, zullen de bepalingen van toepassing blijven onder de voorwaarden die door de aanvullende akkoorden zullen moeten voorzien worden.

./.

Artikel 37.

Worden, vanaf de inwerkingtreding van deze overeenkomst, opgeheven :

1°) De overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de vergoeding van schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen, welke te Parijs de 21 Februari 1906 ondertekend werd en de aanvullende overeenkomst de 21 Mei 1927 te Parijs ondertekend.

2°) De overeenkomst tussen België en Frankrijk betreffende de sociale verzekeringen en de bijlage welke de 23e Augustus 1930 te Parijs ondertekend werden.

Ten blijke waarvan de wederzijdse gevolmachtigden deze overeenkomst ondertekend hebben en deze van hun zegels hebben voorzien.

Gedaan te Brussel, de 17e Januari 1948.

(get.) Léon Eli TROCLET (get.) Daniel MAYER.

(get.) de HAUTECLOQUE.

zegel.

AANVULLEND AKKOORD BIJ DE ALGEMENE OVEREENKOMST TUSSEN BELGIE EN FRANKRIJK BETREFFENDE DE MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID.

REGIME VAN MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID VOOR DE GRENS- EN SEIZOENARBEIDERS.

Artikel 1.

Onder voorbehoud van dit aanvullend akkoord, zijn de Belgische en Franse grens- en seizoenarbeiders onderworpen aan de bepalingen van de algemene overeenkomst betreffende de maatschappelijke zekerheid tussen België en Frankrijk gesloten.

TITEL I.- BEPALINGEN BETREFFENDE DE GRENSARBEIDERS.

Artikel 2.

De Belgische en Franse grensarbeiders vallen onder de bevoegdheid van de organismen voor maatschappelijke zekerheid van het land van hun werkplaats.

Hoofdstuk 1. - Sociale verzekeringen.

Artikel 3.

De vergoedingen in speciën, voorzien door de wetgeving betreffende de sociale verzekeringen, worden door toedoen van het organisme voor maatschappelijke zekerheid waarbij de grensarbeider aangesloten is, aan hem in het land waar hij werkt, uitbetaald.

De vergoedingen in natura, in verband met de genoemde wetgeving, kunnen aan de grensarbeider of aan zijn rechthebbenden hetzij in het land van zijn werkplaats, hetzij in het land van zijn werkelijke en bestendige verblijfplaats, uitbetaald worden.

Artikel 4.

Wanneer de vergoedingen in natura in de verblijfplaats worden uitgekeerd, geschiedt zulks :

./.

- voor de grensarbeider die in België verblijft, door het Belgische organisme belast met de verplichte verzekering waarbij hij zich liet inschrijven en dat, volgens de bepalingen van de Belgische wetgeving, de uitkering verzekert.
- voor de grensarbeider die in Frankrijk verblijft, door het organisme voor maatschappelijke zekerheid van zijn verblijfplaats dat volgens de bepalingen van de Franse wetgeving, de uitkering verzekert.

Artikel 5.

Het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit vergoedt de uitgaven die door de Belgische organismen gedaan worden om aan de in België verblijvende grensarbeiders en hun rechthebbenden, alle vergoedingen in natura, die krachtens de Belgische wet verschuldigd zijn, uit te betalen. Deze uitgaven worden door het Franse organisme voor maatschappelijke zekerheid, waarbij de grensarbeider aangesloten is, aan het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit terugbetaald.

Deze forfaitaire terugbetaling wordt om de drie maanden vastgesteld volgens de gemiddelde kostprijs, per verzekerde, in de Belgische grensstreek, van de vergoedingen in natura aan de Belgische verzekerden of aan hun rechthebbenden verstrekt. Deze kostprijs mag echter de gemiddelde kostprijs van de Franse verzekerde niet overschrijden.

Om rekening te houden met de vergoedingen in natura welke de grensarbeiders die in België verblijven en hun rechthebbenden, rechtstreeks van de Franse organismen voor maatschappelijke zekerheid genieten, trekken deze laatste van de, bij de vorige paragraaf, voorziene forfaitaire terugbetaling, het bedrag af van de aldus uitbetaalde vergoedingen in natura.

Het afgetrokken bedrag zal nochtans gebeurlijk moeten verminderd worden indien de verhouding van de gemiddelde, in Franse munt uitgedrukte, kostprijs van een verzekerde in de Belgische grensstreek, tot dezelfde gemiddelde kostprijs in de Franse grensstreek min dan één bedraagt. In dit geval, zal de uiteindelijk afgetrokken geldsom dienen vastgesteld door het oorspronkelijk afgetrokken bedrag met de aldus bepaalde verhouding te vermenigvuldigen.

Artikel 6.

Indien de gemiddelde kostprijs van een verzekerde in de Franse grensstreek lager is dan de gemiddelde kostprijs van een verzekerde in de Belgische grensstreek, mag het Rijksfonds voor de verzekering tegen ziekte en invaliditeit in België, door toedoen van de verzekeringsorganismen en ten laste van hun verzekerde grensarbeiders, een bijdrage innen waarvan het bedrag, na raadpleging van de krachtens art. 8 opgerichte commissie, door de Minister die de maatschappelijk zekerheid onder zijn bevoegdheid heeft, zal vastgesteld worden.

Artikel 7.

De door het Franse organisme voor maatschappelijke zekerheid gedane uitgaven voor de in Frankrijk verblijvende grensarbeider en zijn rechthebbenden, worden door het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditdit in België forfaitair terugbetaald.

Deze forfaitaire terugbetaling wordt om de drie maanden vastgesteld volgens de gemiddelde kostprijs, per verzekerde in de streek van Noord-Frankrijk, van de vergoedingen in natura aan de Franse verzekerden en aan hun rechthebbenden verstrekt. Deze kostprijs mag echter de gemiddelde kostprijs van de Belgische verzekerde niet overschrijden.

Om rekening te houden met de vergoedingen in natura welke de in Frankrijk verblijvende grensarbeiders en hun rechthebbenden rechtstreeks van de Belgische verzekeringsorganismen genieten, trekken deze laatste van de bij de vorige paragrafen voorziene forfaitaire terugbetaling, het bedrag af van de aldus uitbetaalde vergoedingen in natura.

Nochtans, zal het afgetrokken bedrag gebeurlijk dienen verminderd indien de verhouding van de gemiddelde, in Belgische munt uitgedrukte kostprijs van een verzekerde in de Franse grensstreek, tot dezelfde gemiddelde kostprijs in de Belgische grensstreek, min dan één bedraagt. In dit geval zal de uiteindelijk af te trekken geldsom vastgesteld worden door het oorspronkelijk afgetrokken bedrag met de aldus bepaalde verhouding te vermenigvuldigen.

Artikel 8.

Voor de toepassing der bepalingen voorzien bij de artikelen 5 en 7, zullen de hoogste administratieve overheden der beide contracterende staten een commissie oprichten welke in het begin van elk kwartaal zal bijeenkomen om, volgens de resultaten van het vorig kwartaal, het bedrag van de door de betrokken organismen verschuldigde forfaitaire terugbetaling, vast te stellen.

Het aantal grensarbeiders waarmede voor de berekking van de forfaitaire terugbetaling rekening zal worden gehouden, zal bepaald worden door de verhouding van het loon dat met het globaal bedrag der door hen betaalde bijdragen overeenstemt, tot een forfaitair te bepalen gemiddeld loon.

Artikel 9.

De afrekeningen, op grond van de bepalingen van artikel 8, zullen tijdens elk kwartaal van het jaar, globaal opgemaakt worden voor al de uitgaven welke ten laste van de organismen van elk land vallen. Ze zullen opgemaakt worden, door tussenkomst :

- voor de Belgische verzekeringsorganismen, van het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit;
- voor de Franse organismen, voor maatschappelijke zekerheid, van de gewestelijke kassen voor maatschappelijke zekerheid van Rijwel en Nancy en van de " Caisse centrale de secours mutuels agricoles ".

In afwachting van de driemaandelijkse afrekeningen en in mindering op deze afrekeningen, zullen, op grond van de forfaitaire terugbetaling die, bij toepassing van artikel 8, werd vastgesteld, door de organismen van elk land aan deze van het andere land, provisionele voorschotten gedaan worden. Wat het eerste kwartaal van de toepassing van dit akkoord betreft, zal de in artikel 8 voorziene commissie, het bedrag van bedoeld voorschot vaststellen.

De schuldvorderingen zullen in de munt van het land van het schuldeisend organisme, op de laatste dag van het beschouwd kwartaal, opgemaakt worden en vóór het einde van het volgend kwartaal aan de wisselkoers van de dag van de overdracht der fondsen, betaald worden.

Hoofdstuk 2. - Arbeidsongevallen en Beroepsziekten.

Artikel 10.

De uitkeringen in speciën voorzien door de wetgeving betreffende de vergoeding van de schade voortspruitend uit arbeidsongevallen en beroepsziekten worden aan de grensarbeider in het land van zijn werkplaats, door toedoen van het organisme voor maatschappelijke zekerheid waarbij hij aangesloten is, toegekend, tenzij de wetgeving van het land deze verplichting aan de werkgever oplegt.

De vergoedingen in natura krachtens de bedoelde wetgeving, mogen aan de grensarbeider uitbetaald worden, hetzij in het land van de werkplaats, hetzij in dit van zijn werkelijke en vaste verblijfplaats, tenzij de werkgever, krachtens de nationale wetgeving, de keuze van de verzekerde mag beperken.

Artikel 11.

Paragraaf 1.

Wanneer de uitkeringen in natura welke krachtens de Franse wetgeving betreffende de vergoeding van de schade voorspruitend uit arbeidsongevallen en beroepsziekten, verschuldigd zijn, aan de grensarbeider in zijn werkelijke en vaste verblijfplaats in België toegekend worden, geschiedt dit door toedoen van de Belgische gewestelijke diensten welke onder het gezag staan van het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit en overeenkomstig de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de vergoeding van de schade voortspruitend uit arbeidsongevallen en beroepsziekten.

Nochtans worden de verpleegingskosten van het slachtoffer of van de zieke slechts vergoed indien deze, volgens de voorwaarden door de Franse wetgeving voorzien, in een instelling

Het slachtoffer of de zieke kan eveneens het recht op prothèse-apparaten en op vakherscholing slechts in Frankrijk en volgens de voorwaarden, door de Franse wetgeving voorzien, doen gelden.

Paragraaf 2.

Als overgangsmaatregel en voor de risico's ontstaan vóór de datum waarop de risico's van arbeidsongevallen en beroepsziekten in het regime van maatschappelijke zekerheid opgenomen werden, zullen de vergoedingen welke krachtens de Franse wetgeving inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten, verschuldigd zijn, door de werkgever of de in de plaats gestelde verzekeraar gedragen worden.

Artikel 12.

De uitgaven welke het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit, volgens de voorwaarden van paragraaf 1 van bovenvermeld artikel 11, gedaan heeft, worden door de Franse organismen voor maatschappelijke zekerheid terugbetaald.

Deze uitgaven omvatten de kosten van beheer en vergoeding welke door de commissie, krachtens artikel 8 opgericht, zullen bepaald worden.

Artikel 13.

Wanneer de vergoedingen in natura welke luidens de Belgische wetgeving betreffende de vergoeding van de schade voortspruitende uit arbeidsongevallen en beroepsziekten, verschuldigd zijn, aan de grensarbeider in zijn werkelijke en vaste verblijfplaats in Frankrijk uitbetaald worden, zullen ze door de werkgever of de in de plaats gestelde verzekeraar gedragen worden.

Evenwel is de dekking van de verplegingskosten aan het slachtoffer of de zieke slechts verzekerd wanneer deze opgenomen wordt in een instelling gelegen in België en volgens de voorwaarden voorzien door de Belgische wetgeving.

Insgelijks zal het slachtoffer of de zieke het recht op kunstledematen en orthopedische toestellen slechts in België, volgens de voorwaarden voorzien door de Belgische wetgeving, kunnen laten gelden.

Hoofdstuk 3. - Kindertoelagen.

Artikel 14.

De in België verblijvende grensarbeiders hebben recht op de eigenlijke kindertoelagen die, rekening houdend met hun verblijfplaats, volgens de Franse wetgeving voorzien zijn en toegekend worden.

Deze toelagen worden betaald door de Franse organismen waarvan deze arbeiders afhangen.

Artikel 15.

De hoogste administratieve overheden zullen in gemeen overleg en op grond van de principes van de Franse wetgeving betreffende de vaststelling der loongebieden, een classificering der Belgische gemeenten opmaken.

Artikel 16.

De in Frankrijk verblijvende arbeiders hebben recht op de eigenlijke bij de Belgische wetgeving voorziene kindertoelagen.

Deze toelagen worden betaald door de Belgische organismen waarvan deze arbeiders afhangen.

Artikel 17.

De bevoegde overheden van de beide contracterende landen kunnen, door een uitvoeringsakkoord de nodige maatregelen treffen om de onmiddellijke uitwisseling der geldsommen te verzekeren die aan de grensarbeiders als kindertoelagen betaald worden.

Titel II. - Bijzondere bepalingen betreffende de seizoenarbeiders.

Artikel 18.

De bepalingen van bovenvermelde artikelen 2,3,4,10,11,12 en 13, betreffende de grensarbeiders, zijn van toepassing op de Belgische en Franse seizoenarbeiders, dit wil zeggen op degene die zich voor een bepaalde duur van ~~een~~ min. plaats dan jaar, van het ene naar het andere land, voor rekening van een werkgever van dit laatste land, begeven om er als loonarbeider, of er mee gelijkgestelde, seizoenarbeid te verrichten maar die hun werkelijke verblijfplaats behouden in het andere land waar hun gezin gevestigd blijft.

Artikel 19.

De vergoedingen in natura voorzien door de wetgeving betreffende de sociale verzekeringen, worden volgens de voorwaarden van hogervermeld artikel 4, door de Belgische verzekeringsorganismen aan de rechthebbenden der seizoenarbeiders in Frankrijk uitgekeerd. Ze worden, in geval van ziekte, in Frankrijk opgelopen, gebeurlijk aan de arbeider zelf, na zijn terugkeer in België, uitgekeerd.

De aldus gedane uitgaven worden aan de Belgische verzekeringsorganismen, volgens een forfaitair bedrag, volgens de principes van hogervermeld artikel 5, terugbetaald.

Nochtans, wegens de moeilijkheid rekening te houden met de werkelijke waarde der vergoedingen welke de grensarbeider gedurende zijn werkperiode ontvangt, zal een deel van de gemiddelde kostprijs der vergoedingen in natura, per verzekerde in België, worden afgehouden.

Het bedrag van deze afhouding zal periodiek, door de bij artikel 8 voorziene commissie, vastgesteld worden. Dit bedrag zal niet hoger zijn dan dezelfde gemiddelde kostprijs vermenigvuldigd met de verhouding van het aantal seizoenarbeiders tot het aantal gerechtigden der vergoedingen in natura. Dit laatste aantal omvat, naar de zin van de Belgische wetgeving, zowel de arbeiders als hun rechthebbenden.

Het aantal seizoenarbeiders en van hun rechthebbenden alsook de werkperiode in Frankrijk, worden bepaald rekening houdend met de op de formulieren vastgestelde inlichtingen. De Belgische verzekeringsorganismen zullen, tot staving van hun schuldvordering op de Franse organismen, deze formulieren dienen voor te leggen.

Artikel 20.

De vergoedingen in natura, voorzien door de wetgeving betreffende de sociale verzekeringen, worden, volgens de voorwaarden van hogervermeld artikel 4, door de Franse organismen voor maatschappelijke zekerheid aan de rechthebbenden der seizoenarbeiders in België uitgekeerd. Ze worden in geval van een in België opgelopen ziekte, gebeurlijk aan de arbeider zelf, na zijn terugkeer in Frankrijk, uitgekeerd.

De aldus gedane uitgaven worden, na verantwoording, aan de Franse organismen voor maatschappelijke zekerheid terugbetaald.

Artikel 21.

De seizoenarbeiders in Frankrijk hebben recht op de vergoeding van het regime der kindertoelagen van de Belgische wetgeving betreffende de loonarbeiders.

Deze toelagen worden door de Nationale Compensatiekas voor kindertoelagen uitgekeerd, en, na verantwoording, door de Franse organismen terugbetaald.

Artikel 22.

De seizoenarbeiders in België hebben recht op de bij de Franse wetgeving voorziene kindertoelagen.

Deze vergoedingen worden door de Franse organismen uitgekeerd en, na verantwoording, door toedoen van de Nationale Compensatiekas voor kindertoelagen terugbetaald.

TITEL III.- ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikel 23.

Wat de seizoen- en grensarbeiders en hun rechthebbende die vergoedingen in natura genieten, betreft, worden de medische contrôle en de contrôle der zieken uitgeoefend in het land van hun verblijfplaats, door de organismen voor maatschappelijke zekerheid van het land waar deze vergoedingen uitgekeerd worden. Deze contrôles geschieden overeenkomstig de wetgeving welke van toepassing is op deze organismen maar voor rekening van de organismen van de werkplaats. Met het oog op het gemeenschappelijk onderzoek der nodige voorzorgsmaatregelen, zullen deze laatste organismen steeds aan deze welke de vergoedingen uitkeren, om de inlichtingen vragen die hun zullen toelaten de ontwikkeling en de waarschijnlijke gevolgen van de ziekte of van het ongeval na te gaan.

De medische contrôle van de in België verblijvende seizoen- en grensarbeiders die, luidens de wetgeving betreffende de sociale verzekeringen, rustvergoedingen genieten of die het

./.

slachtoffer zijn van een arbeidsongeval, wordt, volgens de bij de Franse wetgeving bepaalde voorwaarden, uitgeoefend door de organismen van medische contrôle door deze wetgeving voorzien. Deze contrôle geschiedt met de medewerking van de Belgische organismen welke hun goede diensten verlenen, namelijk tot het organiseren in België van diensten voor medisch ziekenonderzoek.

Artikel 24.

De bij artikel 8 opgerichte commissie zal toezicht houden op de toepassing van dit akkoord en zal de geschillen welke tijdens de uitvoering ervan mochten oprijzen, beslechten.

In geval van betwisting door de organismen voor maatschappelijke zekerheid of van onenigheid in de schoot van de commissie (omtrent de voorziene verrekeningen namelijk), zullen de moeilijkheden door elk der hoogste administratieve overheden der contracterende landen onderzocht worden. Deze overheden zullen, voor het gemeenschappelijk onderzoek van deze moeilijkheden, elk een afgevaardigde aanduiden.

De beslissingen waarover deze afgevaardigden het eens zullen worden, zijn niet vatbaar voor beroep.

In geval van meningsverschil tussen deze afgevaardigden zal het geschil aan de regeringen voorgelegd worden die het langs diplomatieke weg zullen trachten te regelen.

Artikel 25.

Zodra zulks mogelijk is zal dit akkoord bekrachtigd en zullen de bekrachtigingsoorkonden te Parijs uitgewisseld worden. Het zal op dezelfde datum als de algemene overeenkomst betreffende de maatschappelijke zekerheid in werking treden.

Behoudens opzegging welke drie maanden voor het verval van de termijn zal moeten betekend worden, zal het akkoord voor een jaar geldig zijn en zal het van jaar tot jaar stilzwijgend kunnen hernieuwd worden.

Ten blijke waarvan de wederzijdse gevolmachtigden dit akkoord ondertekend hebben en dit van hun zegel hebben voorzien.

Gedaan te Brussel de 17e Januari 1948.

(get.) Léon Eli TROCLET

(get.) Daniel MAYER
(get.) de HAUTECLOQUE.

AANVULLEND AKKOORD BIJ DE ALGEMENE OVEREENKOMST TUSSEN BELGIE EN FRANKRIJK BETREFFENDE DE SOCIALE VERZEKERING.

REGIME VAN MAATSCHAPPELIJKE ZEKERHEID DER ARBEIDERS IN DE MIJNEN EN IN DE DAARMEDE GELIJKGESTELDE INRICHTINGEN.

Titel I.- ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikel 1.

Dit akkoord bepaalt het regime dat van toepassing is op de Belgische of Franse onderhorigen die werken of gewerkt hebben in de mijnen of in daarmede gelijkgestelde inrichtingen van het een of het ander land, alsmede op hun rechthebbenden.

Artikel 2.

Paragraaf 1.

De bepalingen van de algemene overeenkomst, te Brussel, de 17e Januari 1948 ondertekend, zijn, behoudens de hoofdstukken 2 en 3 van Titel II betreffende de verzekeringen tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, invaliditeit, bij overlijden (pensioenen), op de in artikel 1 bedoelde arbeiders en op hun rechthebbenden van toepassing.

Paragraaf II.

De bepalingen van Titel 1 van het aanvullend akkoord, betreffende de grensarbeiders, te Brussel, de 17e Januari 1948 ondertekend, zijn eveneens op de in artikel 1 bedoelde arbeiders en op hun rechthebbenden van toepassing.

Titel II. - VERZEKERING TEGEN DE GELDELIJKE GEVOLGEN VAN OUDERDOM, INVALIDITEIT EN BIJ OVERLIJDEN (Pensioenen).

Hoofdstuk I. - Gemeenschappelijke bepalingen.

Artikel 3.

Paragraaf 1.

Voor de arbeiders die achtereenvolgens of beurtelings in het ene of het andere der contracterende landen aan de bijzondere wetgeving voor de mijnarbeiders onderworpen geweest zijn, worden de onder de ene en de andere wetgeving volbrachte verze-

keringsperioden en de perioden die krachtens deze wetgevingen als verzekeringsperioden erkend zijn, samengeteld zowel tot het bepalen van het recht op de vergoeding van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, invaliditeit en bij overlijden (pensioenen) als tot het behoud of de terugverkrijging van dit recht.

Paragraaf II.

De arbeidersperioden welke door de bijzondere wetgeving voor de mijnarbeiders van een der contracterende landen aanzien zijn als in de ondergrond volbracht, worden, ten opzichte van de wetgeving van het andere land, beschouwd als perioden van ondergrondse arbeid.

Artikel 4.

Elke periode welke, bij toepassing der wetgeving van het ene of het andere land, als gelijkwaardig aan een verzekeringsperiode erkend is, wordt slechts door het organisme van het land waar de belanghebbende, het laatst, vóór de betrokken periode, in de mijn gewerkt heeft, aangerekend.

Wanneer de belanghebbende vóór deze periode niet in een mijn gewerkt heeft, wordt deze periode door het organisme van het land waar hij voor de eerste maal in een mijn gewerkt heeft, aangerekend.

Artikel 5.

Elk organisme bepaalt volgens haar eigen wetgeving en rekening houdend met al de verzekeringsperioden, zonder onderscheid van het contracterend land waar zij werden volbracht, of de belanghebbende de vereiste voorwaarden vervult om op de bij deze wetgeving voorziene voordelen recht te hebben.

Het bepaalt voor order het bedrag van de vergoeding in speciën waarop de belanghebbende recht zou hobben, indien al de samengetelde verzekeringsperioden uitsluitend onder haar eigen wetgeving volbracht werden en het vermindert dit bedrag volgens de duur der onder bedoelde wetgeving volbrachte perioden.

Nochtans valt geen enkele vergoeding ten laste van een organisme wanneer, de onder zijn wetgeving volbrachte perioden, samen geen jaar bereiken. Een jaar omvat het, door deze wetgeving voorzien, jaarlijks minimum van effectieve of daarmee gelijkgestelde werkdagen.

./.

De bij alinea 2 van dit artikel bedoelde vergoeding omvat al de door de nationale wetgeving voorziene uitkeringen , bij uitsluiting van de bij artikel 22 bedoelde vergoedingen.

Artikel 6.

Wanneer een verzekerde, rekening houdend met al de verzekeringspedioden, op hetzelfde ogenblik de voorwaarden niet vervult die door de wetgeving der beide landen vereist zijn, wordt zijn recht op vergoedingen volgens elke wetgeving en naarmate hij deze voorwaarden vervult, vastgesteld.

Artikel 7.

Wanneer een categorie beroepen in een enkel van de contracterende landen aan de bijzondere wetgeving voor de mijnarbeiders onderworpen is, houdt het verzekeringsorganisme, waarbij de belanghebbende in elk land aangesloten was, rekening met al de in deze categorie in België en in Frankrijk volbrachte perioden.

Voor de berekening der vergoedingen die te zijnen laste vallen, past elk organisme de artikelen 3 tot 6 toe.

Hoofdstuk II. - Verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom.

Artikel 8.

Ieder belanghebbende kan, op het ogenblik dat zijn recht op vergoedingen ontstaat, van de voordelen, voorzien bij de bepalingen van de artikelen 3 tot 6 van dit akkoord, afzien.

De voordelen waarop hij alsdan, luidens elke nationale wetgeving aanspraak kan maken, worden afzonderlijk door de betrokken organismen uitgekeerd. Hierbij wordt met de in het ander land volbrachte verzekeringsperiode of met de daarmede gelijkgestelde perioden, geen rekening gehouden.

Wanneer de verzekerde in de volgende omstandigheden voordeel heeft zulks te doen, kan hij opnieuw tussen het voordeel van de vermelde artikelen en dit van huidig artikel keuze doen:

1) ter gelegenheid van een wijziging van een der nationale wetgevingen;
2) ter gelegenheid van het overbrengen van zijn verblijfplaats van het ene naar het andere land;
3) in het bij artikel 6 van dit akkoord voorzien geval, wanneer volgens een der wetgevingen welke op hen van toepassing zijn, een nieuw recht op pensioen ontstaat.

Artikel 9.

De belanghebbenden die in een Franse uitbating het werk gestaakt hebben om een reden welke volgens de Belgische wetgeving aanleiding geeft tot stortingen voor het behoud van hun recht op vergoedingen van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, genieten de, krachtens deze overeenkomst bedoelde vergoedingen ten laste van het Belgisch organisme indien zij de reglementaire of wettelijke voorschriften welke in Frankrijk voor het behoud van hun recht op de vergoedingen van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom van kracht zijn, vervuld hebben.

Artikel 10.

De belanghebbenden die na het werk in een Belgische uitbating, om een in artikel 9 bedoelde reden gestaakt te hebben, hun verblijfplaats in Frankrijk vestigden, genieten ten laste van het Belgisch organisme de vergoedingen der verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, indien zij de storting welke bij de Belgische wetgeving voor het behoud van hun recht op bedoelde vergoedingen voorzien wordt, gedaan hebben.

Wanneer zij de wettelijke pensioenleeftijd bereiken, kunnen zij deze storting als regularisatiestorting verrichten. Het bedrag van deze storting wordt door het nationaal pensioenfonds der mijnwerkers vastgesteld.

Artikel 11.

Voor het ontstaan van het recht op ouderdomspensioen vóór de normale leeftijdsgrens van 55 jaar, op de daarbij komende vergoedingen en op de bij Franse wetgeving voorziene bijzondere toelagen, worden, bij afwijking van de bepalingen van paragraaf 2 van artikel 3 van dit akkoord, de in de Belgische mijnen volbrachte perioden van ondergrondse arbeid slechts voor de twee derden als perioden van ondergrondse arbeid in rekening gebracht.

Artikel 12.

Paragraaf 1.

Het recht om een vervroegd Belgisch pensioen of een Belgisch ouderdomspensioen samen met hun mijnwerkersloon te ontvangen, wordt volgens de voorwaarden en binnen de perken van de Belgische wetgeving slechts erkend aan de belanghebbenden die in de Belgische mijn blijven werken.

Paragraaf 2.

De bijkomende vergoeding en bijzondere toelage door de Franse wetgeving voorzien, worden slechts aan de belanghebbenden die in de Franse mijnen werken, uitgekeerd.

Hoofdstuk III. - Verzekering tegen invaliditeit.

Artikel 13.

Voor het ontstaan van het recht op invaliditeitspensioen of invaliditeitsvergoedingen, is de periode gedurende dewelke de belanghebbende de vergoeding in speciën, krachtens de verzekering tegen ziekte, vóór de uitkering van zijn pensioen, moet ontvangen hebben, in elk geval deze welke voorzien is bij de wetgeving van het land waar hij op het ogenblik van het ongeval of van de ziekte welke de invaliditeit voor gevolg had, werkte.

Artikel 14.

Het pensioen voor beroepsinvaliditeit door de bijzondere wetgeving voor de mijnwerkers in Frankrijk voorzien, wordt slechts toegekend aan de verzekerden die aan deze wetgeving onderworpen waren op het ogenblik van het ongeval of van de ziekte welke de invaliditeit voor gevolg had en die in Frankrijk tot op het ogenblik van de uitkering van bedoeld pensioen verbleven.

Het pensioen wordt niet meer uitbetaald aan de gepensionneerde die het werk buiten Frankrijk herneemt.

Artikel 15.

Wanneer de verzekerde de voorwaarden niet vervult welke voor de toekenning van het invaliditeitspensioen door de bijzondere wetgeving van elk land voor de mijnwerkers voorzien zijn, worden de vergoedingen waarop hij recht heeft, bepaald volgens de wetgeving welke hem van toepassing was op de datum van de eerste medische vaststelling van de ziekte of van het ongeval dat zijn invaliditeit voor gevolg had. Hierbij dient, in voorkomend geval, rekening gehouden te worden met de bepalingen van dit akkoord betreffende de samentelling der verzekeringsperioden.

De invaliditeitspensioenen of invaliditeitsvergoedingen vallen uitsluitend ten laste van het organisme dat krachtens deze laatste wetgeving bevoegd is.

./.

Nochtans, indien de invalide die vroeger aan een regime van verzekering tegen invaliditeit van het ander land onderworpen was, bij het begin van het burgerlijk kwartaal waarin de ziekte een aanvang nam, nog geen jaar aan de wetgeving van het land waar de ziekte vastgesteld werd, onderworpen was, ontvangt hij van het bevoegd organisme van het ander land het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsvergoeding die door de wetgeving van dit land voorzien is. Hetzelfde geldt voor de invalide die aan de voorwaarden voldoet welke door de bijzondere wetgeving der beide landen voor de mijnwerkers vereist zijn, zonder dat de verzekeringsperioden welke in het land waar de ziekte werd vastgesteld, volbracht werden, het minimum van een jaar, dat bij artikel 5 van dit akkoord voorzien is, bereiken. Deze bepaling is slechts van toepassing indien de invaliditeit het gevolg is van een ongeval.

Artikel 16.

Wanneer de belanghebbende op de datum waarop het ongeval of de ziekte welke de invaliditeit voor gevolg had, overkomen is, in het ander land dan dit van het organisme dat sociale vergoedingen verschuldigd is, te werk gesteld was, wordt, voor de bepaling van het bedrag der invaliditeitspensioenen of invaliditeitsvergoedingen, rekening gehouden met het loon dat in het land van het organisme hetwelk sociale vergoedingen verschuldigd is, betaald wordt aan de arbeiders van de categorie beroepen waarbij de belanghebbende op die datum behoorde.

Artikel 17.

Voor het bepalen van de graad van invaliditeit steunen de verzekeringsorganismen van elk land zich op de medische vaststellingen en op de door de verzekeringsorganismen van het ander land verkregen inlichtingen.

Zij behouden evenwel het recht de belanghebbende aan het onderzoek van een dokter naar hun keuze te onderwerpen.

Artikel 18.

Indien de verzekerde na schorsing of afschaffing van het invaliditeitspensioen of van de invaliditeitsvergoeding zijn recht terugkrijgt, worden de vergoedingen opnieuw uitgekeerd door het organisme dat het aanvankelijk toegekend pensioen of de aanvankelijk toegekende vergoeding verschuldigd was, althans,

wanneer de invaliditeit te wijten is aan het ongeval of de ziekte welke tot de toekenning van dit pensioen of van de vergoeding aanleiding had gegeven.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de bij de Franse wetgeving voorziene pensioenen voor beroeps-invaliditeit.

Artikel 19.

Volgens de voorwaarden voorzien door de wetgeving krachtens dewelke dit pensioen of deze vergoeding toegekend is, wordt het invaliditeitspensioen of de invaliditeitsvergoeding gebeurlijk in een ouderdomspensioen omgezet.

Hoofdstuk IV. - Verzekering bij overlijden (pensioenen).

Artikel 20.

De bepalingen van de artikelen 8, 9 en 10 van dit akkoord zijn van toepassing op de onderscheidene categoriën van weduwenpen-sioenen.

Artikel 21.

Bij afwijking van de bepalingen van artikel 5 van dit akkoord zijn de wezentoelagen uitsluitend ten laste van het organisme van het land waar de verzekerde het laatst in de mijn gewerkt heeft.

Hoofdstuk V. - Kindertoelagen.

Artikel 22.

Bij afwijking van de bepalingen van artikel 5 worden de kindertoelagen, voorzien door de bijzondere Franse wetgeving voor de mijnwerkers, uitgekeerd volgens de voorwaarden die door deze wetgeving voor de gerechtigden op een ouderdomspensioen of voor hun weduwe vastgesteld worden.

Hoofdstuk VI. - Toekenning van kolen en huisvesting.

Artikel 23.

De toekenning aan de gepensionneerden van kolen en huisvesting of van vergoedingen welke deze vervangen, zal door de hoogste administratieve overheden der beide landen geregeld worden.

./.

Hoofdstuk VII. - Onderscheidene bepalingen.

Artikel 24.

De gerechtigden van de overeenkomst van 21 Mei 1927 hebben de plano recht op de bij dit akkoord voorziene voordelen.

Nochtans mogen de vergoedingen ten laste van een der beide landen, welke, na herziening, aan de belanghebbenden toegekend worden, niet lager zijn dan die welke zij krachtens de overeenkomst van 21 Mei 1927, op de datum waarop dit akkoord in werking treedt, genieten. Hierbij wordt rekening gehouden met de feitelijke toestand of de burgerlijke stand van de belanghebbenden op deze datum.

Anderzijds genieten de bij genoemde overeenkomst bedoelde arbeiders die voor het laatst in een Franse mijn gewerkt hebben, op de pensioenleeftijd door de Belgische wetgeving voorzien, de vergoedingen van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom, door dit akkoord voorzien, volgens de bij de Franse wetgeving vastgestelde voorwaarden en mits zij ten minste dertig jaren dienst in de mijnen der beide contracterende landen tellen.

Artikel 25.

Paragraaf 1.

De aanvragen om vergoedingen in speciën welke bij toepassing van de bepalingen van dit akkoord verschuldig zijn, moeten bij een der organismen waarbij de verzekerde aangesloten was, ingediend worden.

Paragraaf 2.

Voor al de bij paragraaf 1 bedoelde organismen, wordt de datum der aanvraag op de dag van de aankomst bij een dezer organismen vastgesteld.

Paragraaf 3.

De aanvragen moeten vergezeld zijn van de documenten en bewijsstukken welke bij de wetgevingen van de onderscheidene regimes van verzekering waarbij de verzekerde aangesloten was, vereist worden.

./.

Paragraaf 4.

Al de overheden die volgens de wettelijke bepalingen welke deze organismen beheersen, bevoegd zijn om bedoelde aanvragen in ontvangst te nemen, worden met de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde verzekeringsorganismen gelijkgesteld.

Artikel 26.

De "Caisse Autonome nationale de la Sécurité Sociale dans les mines" en het nationaal pensioenfonds der mijnwerkers verlenen wederzijds hun goede diensten voor de uitvoering van dit akkoord en voeren te dien einde rechtstreeks briefwisseling met elkaar.

Artikel 27.

Zodra zulks mogelijk is zal dit akkoord bekrachtigd en zullen de bekrachtigingsoorkonden te Parijs uitgewisseld worden.

Dit akkoord treedt in werking op dezelfde datum als de algemene overeenkomst betreffende de maatschappelijke zekerheid.

Artikel 28.

Dit akkoord wordt voor een jaar gesloten. Behoudens opzegging door een der regeringen, welke aan de andere regering drie maanden vóór het verval van de termijn zou moeten betekend worden, wordt het stilzwijgend van jaar tot jaar hernieuwd.

Artikel 29.

Onder voorbehoud der bepalingen van bovenvermeld artikel 24, wordt de overeenkomst van 21 Mei 1927 van de datum waarop dit akkoord in werking treedt, opgeheven.

Gedaan, in dubbel exemplaar, te Brussel, de 17e Januari 1948.

(get.) Léon-Eli TROCLET (get.) Daniel Mayer.

(get.) HAUTECLOQUE.

PROTOCOL BETREFFENDE DE VERGOEDING AAN DE OUDE LOONARBEIDERS EN DE TIJDELIJKE VERGOEDING AAN DE BEJAARDEN.

Bezorgd om de diensten welke door de oude loonarbeiders van het ander land, aan de economie van elk der twee landen bewezen werden, in acht te nemen en de voordelen overwegende wke de Franse onderhorigen in België genieten, komen de hoge contracterende partijen overeen deze diensten onder de volgende voorwaarden te erkennen :

a) de vergoeding aan de oude loonarbeiders zal, volgens de voorwaarden voorzien voor de Franse arbeiders door de wetgeving betreffende de oude loonarbeiders, toegekend worden aan al de oude Belgische loonarbeiders die geen voldoende inkomen genieten en die op de datum van de aanvraag, minstens sedert vijftien jaar onafgebroken in Frankrijk verbleven hebben;

b) de tijdelijke vergoeding aan de bejaarden zal aan de Belgische belanghebbenden die geen voldoende inkomen genieten en die op de datum van de aanvraag, minstens sedert vijftien jaar onafgebroken in Frankrijk verblijven, volgens dezelfde voorwaarden als deze voorzien voor de Franse bejaarden, toegekend worden;

De vergoeding aan de oude loonarbeiders en de tijdelijke vergoeding aan de bejaarden, welke volgens de bij paragrafen a) en b) bepaalde voorwaarden, toegekend worden, zullen niet meer uitgekeerd worden aan de gerechtigden van Belgische nationaliteit die het Frans grondgebied zullen verlaten hebben.

De bepalingen van dit protocol vervangen onvoorwaardelijk deze voorzien door de briefwisseling van 11 September 1947.

Gedaan, in dubbel, te Brussel, de 17e Januari 1948.

(get.) Léon-Eli TROCLET (get.) Daniel MAYER

(get.) de HAUTECLOQUE.

PROTOCOL BETREFFENDE DE WERKLOZENSTEUN.

Bezorg om de toestand der arbeiders die zich van het ene naar het andere land begeven en die in hun nieuwe verblijfplaats werkloos zijn, beslissen de hoge contracterende partijen, onverminderd de toepassing der bepalingen van de arbeidsovereenkomst tussen België en Frankrijk gesloten, de volgende maatregelen ten voordele van deze arbeiders te treffen :

de Belgische onderhorigen die een in Frankrijk bezoldigd werk verlaten om zich naar België te begeven, genieten vanaf hun aankomst op het Belgisch grondgebied, de voordelen van de verzekering tegen de werkloosheid.

Bij gebeurlijke oprichting in Frankrijk van de verzekering tegen werkloosheid, verplicht zich de Franse regering de nodige maatregelen te overwegen om aan de Franse onderhorigen die een in België bezoldigd werk verlaten om zich naar Frankrijk te begeven, de voordelen van bedoelde verzekering te verstrekken vanaf hun aankomst op het Frans grondgebied en op voorwaarde dat de belanghebbenden de voorwaarden vervulden om de voordelen van het Belgisch regime voor verzekering tegen werkloosheid te genieten.

In afwachting van de oprichting der verzekering tegen werkloosheid in Frankrijk, verplicht zich de Franse regering anderzijds aan de bevoegde diensten alle nuttige inlichtingen te verstrekken om de van kracht zijnde reglementering inzake de werklozen, in de meest brede zin te kunnen toepassen op de Franse onderhorigen die na een bezoldigd werk in België verlaten te hebben, op het Frans grondgebied teruggekomen zijn.

Gedaan in dubbel, te Brussel, de 18e Januari 1948.

(get.) Léon-Eli TROCLET. (get.) Daniel MAYER

(get.) de HAUTECLOQUE.

Etaient présents : Waren aanwezig :

Messieurs : J. SUETENS, président du Conseil d'Etat, Président
De Heren : voorzitter van de Raad van State , Voorzitter

V. DEVAUX , Conseillers d'Etat
M. SOMERHAUSEN , Raadsheren van State.

[illegible] , Assesseurs de la section de législation
[illegible] , Bijzitters van de afdeling wetgeving.

G. PIQUET, greffier adjoint , Greffier,
adjunct-griffier , Griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de

M. SUETENS, président

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van

de H. SUETENS, voorzitter

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,